

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת כי תצא
שנת תשפ"ד

גליון
ע"ד

שיעורים אין חינוך

פרשת וארא שנת תשפ"ד

טרערן פון א קינד

געווארן אנגעפילט מיט טרערן, איך האב זיך געשטיקט פון געוויין.

די מעשה גייט אזוי, עס איז געווען א אינגל וואס איז געווען זייער צעוויילדעוועט און צעלאזט, ער האט איבערגעדרייט די גאנצע תלמוד תורה, עס איז ממש געווען געפערליך, מען האט געזען אז מען קען מער נישט אזוי אנגיין, עס איז שוין 'כלו כל הקצין', אלע לידן פון אים, האט דער מנהל ארויסגערויפן דעם קינד אין פארנט פון זיין מלמד, מען האט געמאכט אן עמער דזשענסי מיטינג (זיצונג) און מען האט באשלאסן אז מען געבט אים נאך איין שאנס, אויב גייט ער זיך אויפפירן גוט דעם קומענדיגע וואך איז גוט, אויב נישט - איז 'ארויס פון חדר'.

דער אינגל האט געזען אז דער מצב איז ערנסט, אויב ער גייט זיך נישט אויפפירן די וואך גוט איז אחת דתו... האט ער זיך זייער אנגעשטרענגט צו זיין וואויל, זונטאג איז דורך פיין, מאנטאג איז דורך פיין, דינסטאג איז דורך פיין, אויך מיטוואך איז דורך פיין, ער האט זיך געשטארקט מיט אלע כחות צו זיין וואויל, אבער דאנערשטאג האט ער זיך צוריק צעשפילט אזוי ווי פארדעם, און ער איז געווארן זייער צעוויילדעוועט, דער מלמד האט געשפירט אז ער קען דאס נישט צולאזן, האט ער צוגערופן דעם אינגל און אים הויך אנגעשריגן: "דו קענסט מער נישט דא זיין, נעם דינע ספרים, דיין מאנטל און דינע געצייג, און גיי צום מנהל! און יעדער זאל אים וואונטשן 'צאתכם לשלום!'"

דער אינגל איז געגאנגען צום מנהל, און דער מנהל האט אנגעהויבן שרייען אויף אים: "איך פארשטיי זיך נישט, מען האט דאך אפגעמאכט א געשעפט אז די וואך גייסטו זיין וואויל!?" האט דער אינגל אנגעהויבן צו וויינען און ער האט געזאגט פאר'ן מנהל ווען

מען אז זיי זענען טייערע אידישע קינדער, זיי האבן אין זיך א הייליגע נשמה, און מען געבט זיך אפ מיט זיי מיט געטריישאפט.

א גוטע מאמע זאגט מוסר

איך וויל ענק דערציילן א מעשה וואס איך האב געהערט פון מיין מאמע זאל זיין געוונט. ווען שלמה המלך האט חתונה געהאט, איז ער יענעם אינדערפרי פארשלאפן, און די שליטלעך פונעם בית המקדש איז געליגן אונטער זיין קישן און מען האט נישט געקענט מקריב זיין קיין קרבנות, עס איז געווען א פראבלעם ווייל מען קען דאך נישט אריינגיין אויפוועקן דעם קעניג, איז געקומען צו אים זיין אלטע מאמע, זי האט אים אויפגעוועקט און געגעבן א גוטע פסק, זי האט אים געפערעט: "מה ברי ומה בר בטני (משלי לא, ב), וואס איז מיט דיר מיין קינד? פארדעם האב איך זיך אויפגעהאדעוועט אז דו זאלסט טרינקען וויין און טאנצן אויף חתונות?! איך בין נישט צופרידן פון דיר!" דעמאלט האט שלמה המלך געזינגען מיט זיין פידל דעם ניגון וואס מיר זינגען יעדן שבת און ביי חתונות 'אשת חיל מי מצא' (משלי לא, ט); שלמה המלך האט געדאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט א גוטע מאמע וואס זאגט אים מוסר.

די זעלבע זאך קען איך זאגן, שפוח הייליגער באשעפער אז איך האב א טייערע מאמע וואס זאגט מיר אלץ מוסר, זי זאגט מיר איך זאל אכטונג געבן אויף קינדער, איך זאל מחזק זיין די קינדער און אויסהערן די קינדער.

איך בין שוין אפאר טעג גוט, און קיינער זאגט מיר גארנישט

האט מיר מיין מאמע לעצטנס דערציילט א מעשה, וואס אינמיטן עס אויסהערן בין איך געווארן אזוי איבערגענומען אז איך בין

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת וארא שנת תשפ"ד לפרט קטן.

פאר'ן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזונגען די ווערטער מיט א ניגון: "שכוח אייבערשטער אז דו האסט מיר געגעבן די זכיה צו לערנען מיט אידישע קינדער, טאטע איך דאנק זיך און איך לויב זיך פאר אלעס גוטס וואס דו טוסט מיט מיר, טאטע איך בעט זיך זייער שטארק אז די ארבעט מיט די קינדער זאל זיין היינט גרינג און לייכט".

קינדער זענען נישט קיין באקסעס

געלויבט דער הייליגער באשעפער אז ער האט אונז געגעבן די זכיה צו קענען זיצן און לערנען מיט אידישע קינדער.

מלמדים, לערערנס, מנהלים און מנהלת'ן דארפן אסאך חיזוק, ווייל עס איז זייער שווער צו ארבעטן מיט קינדער. ווען א מענטש ארבעט אין אן אפיס האט ער א שיינע מלוכה, ער ארבעט מיט צעטלעך און אירע צוגעהערן, ווי א האול פאנטשער (וואס לעכערט צעטלעך), סקאטש טעיפ (דבק), סטיק גלו, קרעיזי גלו (פארשידענע סארט קלעב), ראבערס און פעיפער קליפס, אדער ארבעט ער מיט באקסעס, אבער א מלמד און א לערערין ארבעט מיט מענטשן, וואס מען דארף זיך אראפלאזן צו יעדן קינד און זיך אפגעבן מיט יעדן באזונדער מיט הארץ און געפיל, וואס דאס איז בכלל נישט קיין פארגלייך מיט קיין שום אנדערע ארבעט.

ליידער קומען היינט אריין צווישן אידישע קינדער דאס וואס די לינקע וועלט וויל מאכן אז א מענטש איז אויך בלויז א 'נומער', קינדער זענען אזוי ווי באקסעס און מאטריאל, אבער ברוך השם ביי אונז ווייסט

עס האט זיך געגאסן טרערן פון זיינע אויגן: **"אָבער זונטאג בין איך געווען גוט, מאנטאג בין איך געווען גוט, דינסטאג בין איך געווען גוט, מיטוואך בין איך געווען גוט, און קיינער האט מיך גארנישט געזאגט אז איך בין גוט, נאר ווען איך בין שלעכט זאגט מען מיר..."** - דא האב איך שוין געוויינט, און געצט ווען איך דערציייל איבער די מעשה שטיק איך זיך ווייטער פון געוויין; פארנואס זאגסטו נאר פאר'ן קינד ווען ער איז נישט גוט - אז ער איז נישט גוט, ער איז דאך שוין אפאר טעג געווען גוט און קיינער האט אים נישט געזאגט: **"וואו, ביסט אזוי גוט, דו מאכסט פראגרעס (פארשריט), דו רוקסט זיך אין לעבן"**.

עד פאן המעשה; איך ווייס נישט וואס עס איז דער סוף פון די מעשה, צי דער פער האט אים אויפגעגעסן, צי די רויבערס זענען געקומען, צי טאטע מאמע האבן זיך שוין געטראפן... אזוי ווי אלע פלעיס (פארשטעלונגען) ענדיגן זיך, אבער דער נקודה איז אמת; צו קעיר נעמען איז יעדער דא, אבער צו געבן גוטע ווערטער ווערט מען פארשוואונדן.

געבן אמת'ע גוטע ווערטער

א קינד ווארט צו הערן א גוט ווארט אז ער טוט גוט; ווען דו גייסט אריבער א קינד געב אים א גוט ווארט. און א 'גוט ווארט' איז נאר ווערד אויב מען מיינט עס אמת'דיג, פאלשע גוטע ווערטער מאכט דעם מענטש פאראיבלט.

אז א מלמד אדער א טיטשער האלט נישט ביים קאמפלימענטירן א קינד, ער עקלט זיך פונעם קינד און האט פיינט דעם קינד, וועט נישט העלפן אז ער וועט אים זאגן מיט א געמאכטן שמייכל: **"העלאוו!" "גוט מארגן!"** א קינד איז נישט קיין נאר, א קינד כאפט צי מען מיינט עס אמת'דיג אדער נישט.

געב אן אמת'ע 'גוט מארגן' פאר'ן קינד, זאג אים עפעס א גוטע נקודה וואס ער טוט יא, צום ביישפיל, אז דער קינד איז צאמגענומען זאג אים: **"ביסט אזוי שיינ צאמגענומען"**, אז דער קינד עסט אויף וואס מען געבט ביי פרישטאג אין מיטאג, זאג אים: **"דו עסט אזוי שיינ אויף אויף וואס מען געבט"**, אדער אנדערע זאכן ווי **"דו גריסט אלץ יעדן מיט א שמייכל"**, **"דו קושט אלץ די מזוזה"**.

אן עצה פון הייליגן רבין פאר נערון

אסאך מאל פרעגן מיר עלטערן: **"וואס זאל איך טון מיט מיין קינד, ער איז אפסעסט (אריין אין א משוגעת) מיט די מזוזה, עס איז אים אריין**

א נערון פון קושן די מזוזה, ער האלט אין איין צוריקגיין צום טיר קושן די מזוזה?" זאג איך זיי: מען קען זיך נישט קריגן מיט נערון, אויב איז דאס טאקע נערון - איז דא איין עצה ווי אזוי צו מאכן פון נערון 'אויס נערון', אז מען געבט פבד פאר די נערון.

דאס איז בכלל א מוראדיגע עצה וואס דער רבי געבט (עיינ'ן לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן עב); אז מען זעט א קינד וואס וואשט זיך איבער נאכאמאל און נאכאמאל, אדער קושן די מזוזה איז אים געווארן א נערון, אויב וועסטו זיך אנהייבן קריגן מיט דעם משוגעת וועט עס נאר ווערן ערגער, ענדערש מאך פון דעם אן עסק, געב אים פבד, זאג: **"קוק ווי שיינ ער איז נזהר אין נטילת ידים"**, **"קוק ווי שיינ ער איז נזהר אין קושן די מזוזה"** [ביים סוף פונעם שיעור איז בייגעלייגט א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס שרייבט איבער דעם ענין].

א פנים ווי א היינטיגע חתונה...

טייערע מחנכים, מלמדים און לערערנים, לאמיר געבן גוטע ווערטער פאר די קינדער. געדענקט 'פארנואס בין איך דא געקומען זיין איינגעשטעלט, איך בין געקומען קויפן פבד?' - מיר פארקויפן נישט קיין פבד!

עס קען זיך מאכן ביי טיטשערס, עס זאל זיך אריינכאפן אזעלכע מחשבות: 'די מיידל האלט מיך פאר א גוטע טיטשער, און די מיידל האלט מיר אויך פאר א גוטע טיטשער, זי איז יא מיין חסיד'סטע און זי איז נישט מיין חסיד'סטע, זי האלט פון מיך און זי האלט נישט פון מיך'...

עס האט א פנים ווי א היינטיגע חתונה; אמאליגע צייטן, נישט צו לאנג צוריק, האט א חתן נישט געהאט קיין דאגה ביי די חתונה אז ער דארף טאנצן מיט יעדן איינעם, דער חתן פלעגט זיצן אינדערמיט און אלע האבן געטאנצט פאר אים און אים פרייליך געמאכט, אבער אז דו וועסט היינט באטראכטן א חתן וועסטו זען אז פון 'עוד ישמע' ביז די 'מצוה טאנץ' האט ער ממש נישט קיין מנוחה, ווייל ער דארף פרייליך מאכן דעם עולם, ווען ער טאנצט מיט איינעם קוקט ער שוין אויב איינער איז יעצט מקנא אז ער האט נאכנישט געטאנצט מיט יענעם, ער דארף געבן פאר יעדן פבד... - אזא פנים האבן די טיטשערס וואס ווארטן צו באקומען פבד פון די קינדער, אנשטאט די טיטשער זאל קומען און טאנצן פאר די קינדער, דארפן די קינדער טאנצן פאר די טיטשער...

ליידער זענען אויך דא עלטערן וואס זוכן

צו באקומען פבד פון זייערע קינדער; עס איז דא מאמעס וואס צעקוועטשן זייערע קליינע צוויי יעריגע קינדער, זיי מוטשען זיי: **"האסט ליב מאמי?" "געב א קוש פאר מאמי"...** וואס טוט אבער א קלוגע מאמע ווען איר קליינע בעבי זאגט איר: **"דאדא מאמי?"** זי וועט ארויסווארפן דעם קינד פון פענסטער? זי וועט אריינקלאפן צום שכן און אוועקגעבן דעם קינד ווייל דאס קינד האט מיך נישט ליב? - גיין! עס איז גארנישט, זי האט ווייטער ליב דעם קינד.

די זעלבע זאך איז ווען מען קומט אין חדר און אין סקול, מען קומט נישט 'אפנעמען' פבד פון די קינדער, די קינדער זאלן האלטן פון מיך, מען קומט 'געבן' פבד פאר די קינדער, און די קינדער מוזן נישט האלטן פון מיך.

א ווארעמע שטוב פאר די קינדער

עטץ זאלטס וויסן, ביי יעדע מוסד איז דא קינדער וואס קומען פון משפחות וואו זיי האבן נאך קיינמאל אין זייער לעבן נישט געהערט א גוט ווארט, זיי האבן נאך קיינמאל אין לעבן נישט באקומען א ליבשאפט ווארט, ווי: **"איך האב דיך ליב"**, **"ביסט אזוי וואויל"**, **"ביסט אזוי גוט"**, און א גלעט פון די מאמע.

פארדעם זענען מיר דא, אונזער מוסד זאל זיין א ווארעמע שטוב פאר די קינדער, מען זאל גלעטן די קינדער און געבן גוטע ווערטער פאר די קינדער.

בעסט דעם אייבערשטן עטץ זאלטס ליב האבן די קינדער, און נישט ווארטן אויף דעם טאג וואס מען וועט קענען ארויסשיקן א קינד פון פתח. נעמטס ארויס פונעם שיעור דאס וואס דער אינגל האט געזאגט פאר'ן מנהל מיט טרערן אין די אויגן; פארנואס ווארפטו אים ארויס פון חדר? ער איז דאך פיר טעג געווען גוט! פארנואס האסטו נישט אנגערופן זיין טאטע מאמע געבן א נחת רוף? אויף צו קאמפלענען (האבן טענות) רופסטו זיי אן, און זיי צו זאגן אז מען דארף אים ארויסווארפן רופסטו זיי אן, אבער זיי צו געבן אביסל נחת רופסטו נישט! פארנואס האט דער מלמד אים נישט געטראגן צום מנהל די ערשטע פיר טעג זאגן אז ער איז א גוט קינד, א וואויל קינד, פארנואס האסטו נישט געמאכט קיין עסק פון זיין גוטע נקודה!?

דער אייבערשטער זאל ענק בענטשן, עטץ זאלטס האבן סייעתא דשמיא, און אסאך הצלחה צו קענען מצליח זיין מיט יעדן קינד, אמן.

הענט נאכאמאל און נאכאמאל זאל מען אים זאגן וואס דער רבי זאגט (ספר המידות אות אמונה, סימן כז): "מי ששמנה בכל עת ידיו, על-ידי-זה מזכה את לבו", ווער עס וואשט זיך פסדר זיינע הענט מיט דעם וואשט ער זיך אפ זיין הארץ; און ווען ער מאכט זיך אַ חשבון הנפש וכו' דארף מען אים אויסלויבן ווי ער לעבט מיט'ן אייבערשטן; ווען ער בעט איבער די געשוויסטער זאל מען דאס אויסלויבן, דאס גרויסקייט פון אכטונג געבן אויף אנדערע און אזוי ווייטער; מען דארף מאכן אן עסק פון אים לטובה, אזוי וועט אנוועק פאלן אלע נערוון. ווייל נערוון גייט נישט צוזאמען מיט שמחה; שמחה שטופט אנוועק עצבות און מרה שחורה.

בעסער וואלט געווען ווען עס איז נישט דא די גאנצע פּרעשור, אבער אז עס איז שוין דא קען מען זיך נישט קריגן מיט דער סארט יצר הרע, מען דארף זען מיט חכמה ווי אזוי מען ווערט פטור דערפון.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת צו תש"פ)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

נישט נעמען מיט נערוון, זיי זאלן נישט טון די מצות מיט חכמות וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "פי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל והם רק דמיונות ושטויות ובלבולים גדולים", ווייל די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס איז דמיונות, שטויות און קאפ דרייענישן, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר: 'וחי בהם, ולא שימות בהם', כי אין להם שום חיות כלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט חכמות און ספיקות זענען שטענדיג מסופק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה צי נישט - די האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחורה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחורת שלהם", זיי זענען שטענדיג דעפרעסט, זיי לעבן אלץ אין ספיקות און די חומרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחורה.

יעצט ווען עס איז שוין אריין אין אים מיט א פּרעשור, ער טוט די מצות מיט מרה שחורה קען מען דאס נאר ארויסנעמען מיט חכמה, מען קען נישט חוץ מאכן פון אים אדער אים נייטן צו טון אנדערש, מען דארף זען מיט חכמה דאס ארויסנעמען; אים אויפהייבן מיט גוטע ווערטער, אים אויסלויבן ווי וואויל ער איז און ווי טייער ער איז - דורךדעם וועט אנוועק פאלן די נערוון. ווען ער וואשט זיך די

...
מיר ברענגען אַראַפּ אַ ברייו וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט איבער דעם עגן פון נערוון:

מיין אינגל נעמט יעדע מצוה מיט צופיל דרוק, ווי אזוי העלף איך אים?

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר די דרשות און חיזוק, זיי מאכן מיר קלאר דעם מנח, און ווארעמען אן מיין הארץ.

איך וויל פּרעגן ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט מיין אכט יעריג אינגל, וואס האט לעצטנס אסאך אפּסעקסעס. ער וואשט פסדר די הענט ער זאל נישט זיין טמא, ער האלט אין איין מאכן חשבונות אויב ער האט געטון אן עבירה, אפּשר האט ער פארגעסן צו מאכן ברכות, און אזוי ווייטער. ער האלט אין איין תשובה טון, ער בעט פסדר איבער זיינע געשוויסטער, אבער אלעס מיט א געוואלדיגע דרוק און פּרעשור.

ווי אזוי האנדלט מען אים?
יישר כח
תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקרא, כ"ח אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן ווי אזוי מען רעדט צו קינדער; בפּרט ווען מען לערנט מיט זיי מצות דארף מען אכטונג געבן ווי אזוי מען לייגט זיי דאס אריין, זיי זאלן דאס

בריוון פון חינוך
פונעם ראש ישיבה שליט"א

זאל איך נוצן פראטעקציע אריינצולייגן מיין טאכטער אין שולע?

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דארף יעצט אריינשיקן מיין טאכטער אין שולע, איך האב שוין פרובירט ביי עטליכע מוסדות, אבער קיינער וויל מיר נישט אננעמען.

מיין שאלה איז אויב איך זאל בכלל פרובירן

מיט פראטעקציע און אנדערע וועגן צו קענען איר אריינלייגן אין א מוסד?

יישר כח
תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אמרי קדושים, ב' אייר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

שטערקער פון אלעס. בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט קענען געבן די בעסטע חינוך פאר די ינגע קינדער, אויף זאלסטו בעטן פאר זיי; ווייל נאר תפלה איז די וועג פאר גוטע קינדער.

איך וויל דיך דערמאנען די מעשה וואס מוהרא"ש האט אויף דערציילט פון הייליגן חפץ חיים. אמאל איז א איד געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו און געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, דער הייליגער חפץ חיים פראגעט אים: "מיט א ברכה ווילסטו האבן גוטע קינדער? עס גייט נישט אזוי, גוטע קינדער דארף מען בעטן אסאך דעם אייבערשטן", ער ווייזט פאר דעם איד זיין מאמע'ס תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, און זאגט אים: "אזוי האט מען גוטע קינדער"; זאלסטו אסאך בעטן דעם אייבערשטער אז דו זאלסט זוכה זיין צו קינדער ערליכע אידן, תלמידי חכמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת אחרי קדושים תשפ"ג)

ווי אזוי רעד איך צו די קינדער איבער די שרעקליכע טעראר אטאקע?

שאלה

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די זכ"ל צו פירן א תלמוד תורה, און איך וויל פראגען אן עצה איבער די לעצטיגע שרעקליכע טעראר אטאקע וואס איז פארגעקומען פארגאנגענע וואך אין ירושלים, ווי דריי אידישע קרבנות זענען ליידער אוועקגעריסן געווארן פון אונז, השם ינקם דמם. די קינדער זענען זייער צעשוידערט פון די שרעקליכע מעשה, עס איז זייער שווער פאר זיי דאס צו פארנעמען, אפאר קען דער

ראש ישיבה שליט"א מיר מ'עץ זיין ווי אזוי און וויפיל צו רעדן מיט זיי דערוועגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל מער נישט הערן קיין שלעכטע בשורות, און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די גאולה שלימה במהרה.

י"ש ר"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, ל"ז שובכי"ם, כ"ג שבט, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ביסט א מנהל אין א תלמוד תורה. זיין א מנהל אין א תלמוד תורה איז זייער חשוב, דער מנהל איז נוטל שכר כנגד כולם ווייל ער איז מחזק די מלמדים מיט די קינדער, ער זעט אלעס זאל זיך פירן ווי עס דארף צו זיין; אלעס וואס די מלמדים לערנען מיט אידישע קינדער, תורה ויראת שמים.

רעד צו די קינדער אסאך פון אמונה און פון גן עדן, אזוי וועלן זיי נישט ווערן דערשראקן. אז די קינדער פראגען און אינטערעסירן זיך נאך א טראגעדיע: 'וואס איז געשען?' זיי פראגען פל מיני קשיות: 'וואו איז דער קינד וואס איז געשטארבן?' 'וואס איז יעצט מיט אים?' די אלע סארט קשיות וואס קינדער פראגען - זאלסטו נישט באהאלטן, נאר זאגן: "א איד האט צוויי וועלטן, די וועלט און יענע וועלט, און ווען מען גייט אוועק פון די וועלט - גייט מען אין גן עדן, און ווי גוט און ווי שיין איז פאר אידישע קינדער וואס האבן געהיטן די תורה - אויבן אין הימל, די נשמה גייט אין גן עדן און האט דארט אלע גוטע זאכן"; רעד מיט באק ציין, אזוי וועלן זיי ווערן רואיג.

נאר אמונה בארואיגט, די אלע אנדערע מעטאדן וואס קומען פון די אומות העולם

- איז אלעס פאנטאזיעס און עס בארואיגט נישט. נעבעך פאר די וואס גייען צו מענטשן וואס פאררופן זיך העלפערס, אדער נעמען די קינדער צו טפולים וכדומה, מען ווערט דארט מער צעזרייט. דער בשר ודם זאגט: "יעצט אטעם אריין און יעצט אטעם ארויס", "יעצט פרובר צו טראכטן פון די שרעק", און "יעצט טראכט ווי די שרעק נעמט דיך אינגאנצן איבער", "יעצט שריי" וכדומה; די זאכן איז פאר אומות העולם, אידישע קינדער האבן אמונה, אידישע קינדער האבן נאך א וועלט, איז נישטא וואס צו זיין דערשראקן.

אזוי פלעגט דער הייליגער רבי טון ווען עס זענען געקומען צו אים מענטשן וואס זענען געווען זייער נישט געזונט, פלעגט דער רבי זיי זאגן זיי זאלן זיך נישט זארגן פון שטארבן (תני מוה"ר"ן, סימן תמה): "מה לכם לראג מן המיתה?", וואס זארגט איר זיך פון שטארבן? "הלא שם הוא עולם נאה ביותר מכאן", אויבן אין הימל איז פיל א שפענערע וועלט ווי דא.

שטארק זיך מיט זיין עבודת הקודש, זיי מחזק די מלמדים. דער עיקר ארבעט פונעם מנהל דארף זיין געבן יעדן טאג א גוט ווארט פאר יעדן מלמד באזונדער, נישט נאר ווען עס איז דא עפעס צו קריטיקירן דעמאלט נעמט מען אפיר דעם מלמד, נאר יעדן טאג געבן א גוט ווארט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ספרי נשא, פסוק א): "אין מחזקין אלא למחזקין"; מען דארף מחזק זיין די וואס געבן חיזוק; די מלמדים ארבעטן ביטער שווער, דארף מען זיי מחזק זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת תרומה תשפ"ג)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370